

Asisko gutuna

2013ko Ekaina. 4. printzipioa. Bidea elkarrekin egin, anaitasunez bizi

56. zenbakia

Asis Sarea eguneroko bizimoduan espiritualtasun frantziskotarra ezagutu edo partekatu nahi duten lagunentzako sare sozial irekia da.

Gure bilaketa bidea pertsonalki egiten dugu eta elkarrekin egiten dugu. Gure bilaketak pertsonalki aberasten gaitu eta elkarrekin aberasten gaitu. Bakoitzaren bidea guztion bide gertatzen delako, beti erdi-bidean elkar aurkitzen dugulako, bizitzaren erdibidean, jardunaren erdibidean, aurkikuntzen erdibidean.

Zeinen ona, zeinen gozoa eta bizigarria den elkar aurkitzea, elkarren berri izatea, bestearen bizia norberaren bizi bihurtzea. Bai, Jaunak kideak, lagunak, senideak eman dizkigu bidea elkarrekin egin ahal dezagun.

Gogoetarako gaia

Senidea erregali

Beste pertsonekin harremanean bizi gara. Badago harreman garela dioenik ere. Baina harreman guztiak ez dira berdinak. Batzuk, egin dugun aukeraren fruitu dira: bikotea, adiskideak, kide garen kolektibo batzuk ... Aukeratu ditugunak, geure gustu, joera, ideia, egitasmoen ... eraginez datoz. Horrez gain guregan ematen dira gure erabakien ondorio ez diren beste harreman-moduak ere: anai-arreben artekoak besteak beste. Neba-arrebak ez ditugu guk aukeratu; emanak ditugu. Bada gure nahia baino lehenagokoa den lotura-une bat. Horrek esan nahi du badagoela aurretik gure bizitzan beste instantzia bat, beste pertsona baten neba-arreba egiten gaituena: gurasoak.

Hori bizi dezakegu halaberharrez ala erregali gisa. Egiaz, anai-arrebek sufrimena dakarkigute eta agian samin handietarako bidea; esperientziaz dakigu horren berri. Baina bestetik bidea ematen digute geure baitatik atera ahal izateko eta beraiekin harremanak sortzeko, banantzen gaituzten diferentzietatik at. Ezberdina banaiz, alderantziz

pentsatzen badut eta sentitutakoan bat ez bagatoz ere, pertsona hori, ni neu bezala, ezberdintasun oro baino gehiago da: neba-arreba dut. Eman izan zait.

Nazareteko Jesusek Jainkoaren familian txertatzen gaitu. Jesusi esker, Jainkoak didan maitasunak berekin dakarkit, Jainkoa izatea nire lotura-puntu gizon-emakume guztiekin modu berri besterik ez bezalakoan. Jainko Aita da, giza familia berean lotzen gaituen instantzia; eta hori ez soilik datu gisa, norberaren bizipenetik baizik. Hortik aurrera beste pertsonak ez dira niretzat arrotzak, baizik eta neure existentziaren sakonenean haiekin lotua nago Jainkoagan, ezberdintasun orotatik at. Neba-arrebak erregali dira, Jainkoaren dohain. kok zehatz-mehatz bizitu zuen hau: “Jaunak anaiak eman zizkidanean ...”. Senidetatunaren alde bizitzera eta lan egitera deituak gaude, horrela kondena izan dakigukeena bedeinkapen gisa bizi dezagun.

Ebanjelioko pasartea: Mt 12,46-50

Oraindik Jesus jendeari hitz egiten ari zela, haren ama eta anai-arrebak azaldu ziren kanpoan, berekin hitz egin nahian. Batek esan zion:

– Aizu, ama eta anai-arrebak dituzu kanpoan, zurekin hitz egin nahian.

Jesusek, berriz, erantzun zion:

– Nor da nire ama eta zein nire anai-arrebak?

Eta, bere ikasleengana eskua luzatuz, esan zuen:

– Hauek ditut nik ama eta anai-arreba. Izan ere, zeruko nire Aitaren nahia egiten duena, horixe dut nik anaia, arreba eta ama.

Frantziskotar espiritualtasuna

“Eta maita bezate elkar, Jaunak dioen bezala: *Hau da nire agindua: maita dezazuela elkar nik maite zaituztedan bezala.* ... Ez bezate marmar egin, ez besterengatik gaizki esan ... Ez bezate inor juzga, ez inor kondena! Eta, Jaunak dioen bezala, ez bitez egon besteren bekatuak txikienei begira” (1Er11,5-11).

“Eta Jaunak anaiak eman zizkidanean ...”. Frantzisko ez zen anaien bila ibili. Berak onartu egin zituen bere ondoan, onartu bere bihotzean, anaiak eta erregali gisa. Eta dohain zituen anaiekin batera, beste opari bat hartu zuen: haiek maitatzekoa, ulertzekoa, barkatzekoa, haiei ona opatzekoa ... Zeren eta anaiak grazia dira; baina grazia da, orobat, haiek anaiatzat erraizetan edukitzea.

Frantziskok ulertu zuen, anaiak izateko erregalia, edozein erregali bezala, hura gozatzeko dela, eskertzeko eta zaintzeko; ez hausteko edo mesprezatzeko. Horregatik aholkatzen digu, ez gaitezela jarri senidearen aurrean begi okerre, inkisidorez eta marmartiz, horrela ez dugu-eta sekula senidearen distira ikusiko. “Maita bezate elkar”: maitasun konprometitu eta eraman onekoaren argitasuna behar da, Jainkoak senide bakoitzarengan egiten digun erregalia sumatzeko.

Otoitza

Zuri, munduan zehar harresiak eta mugak
hausten zabiltzan horri;
zuri, nire atera deituz nire errai lokartuei
bizia eman diezun horri,
senideri bezala mintzo natzaizu.
Nire desirak zureak badira,
zurea bada nire eguna eta gaua,
zure besoek nire gorputza badute altxatzen,
nire bidezidorra zure pausok egiten,
senideri bezala mintzo natzaizu.
Nire begiek zure negarra malkotzen badute,
berdinak badira gure oihuak,
antzeko zauriak baditugu,
amets berberak baditugu amesten,

senideri bezala mintzo natzaizu.
Muga guztien gain,
arraza eta kultura guztien gain,
hitzak ezberdinak baditugu ere
eta batzuetan arrotz bazaitut ere sentitzen,
senideri bezala mintzo natzaizu.
Biona dugu Aita,
seme-alaba egin ninduzun betiko;
biona dugu borroka eta odola,
biona Espiritua eta mezua.
Utzi zaitetz ikusten eta besarka nazazu, anaia.
Florentino Ulibarri

Gutuneko azken hitzak

“Otoitz egitea maitasunaz jardutea baino ez da maite gaituela dakigun Harekin.” Avilako Santa Teresa

2013ko ekaineko eguneroko Ebanjelioa

Egunero Ebanjelioa irakurri nahi duten lagunek, egun bakoitzari dagozkion irakurgaiak arabera, hemen daukate ekaineko erreferentzia guztiak:

1 Mk 11,27-33	7 Lk 15,3-7	13 Mt 5,20-26	19 Mt 6,1-6.16-18	25 Mt 7, 6.12-14
2 Lk 9,11b-17	8 Lk 2, 41-51	14 Mt 5,27-32	20 Mt 6, 7-15	26 Mt 7,15-20
3.Mk 12,1-12	9 Lk 7,11-17	15 Mt 5,33-37	21 Mt 6, 19-23	27 Mt 7, 21-29
4 Mk 12,13-17	10 Mt 5,1-12	16 Lk 7, 36-50	22 Mt 6, 24-34	28 Mt 8, 1-4
5 Mk 12,18-27	11 Mt 10,7-13	17 Mt 5,38-42	23 Lk 9,18-24	29 Mt 16, 13-19
6 Mk 12,28b-34	12 Mt 5,17-19	18 Mt 5, 43-48	24 Lk 1,57-66.80	30 Lk 9,51-62

Geure web gunea bisitatu

www.asissarea.org

Asis Sarea

646 21 48 96